

ring i den Kommune, hvor han ikke har Bopæl, at han ſuccesſive har Ophold i forſkellige Kommuner, og at han har faſt Ophold i forſkellige Kommuner. Med Henſyn til det første af diſſe Tilfælde, at han har Næring i en Kommune, hvor han ikke bor, faſtholder jeg, hvad jeg ſagde forleden, at der er Reglen i § 4 ikke ſaa farlig, men jeg faſtholder tillige, og det ærede Medlem var jo ogſaa noget inde paa at acceptere dette Synspunkt, at man kunde ſaa ſælles Regler for Bæftatningen i Næringskommunen og efter §§ 11 og 12. Det er ikke ſaa meget den faſte Procent, ſom har tiltalt mig i §§ 11 og 12. Naar jeg ſkal udtrykke, hvad det egentlig er — denne faſte Procent fæſter jeg nemlig ikke Opmærkſomheden ved — ſaa er det den begrænſede Bæftatning, ſom man er gaaet til paa dette Punkt, og det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkres (C. Sage) udtalte ſig oafſaa ganſke i ſamme Retning. Hvorledes Grænsen ſkal drages, er noget, man kan tale om, men en begrænſet Bæftatning vil være helbig, baade i det Tilfælde, hvor en Perſon ſkal beſtattes i Næringskommunen, hvor han ikke har Bopæl, og hvor det gælder Aktieſelskaber og juridiſke Perſoner. Med Henſyn til det andet Tilfælde, der falder ind under § 4, det ſuccesſive Ophold i flere Kommuner, erkender jeg, at det ikke er ſaa farligt. Men jeg tillader mig at faſtholde, at over for det Tilfælde, at en Mand har faſt Ophold i flere Kommuner, kan Reglen ikke benyttes. Det eſte, man kan komme til ved Lovforſlaget, er formentlig at beſtatte et kortere Ophold. Det indrømmer jeg, at der kan være Tøje at gaa til, men ellers kan Reglen ganſke ſikkert ikke bruges. Naar der fra flere ærede Medlemmers Side, ſ. Eks. det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkres (Scharling) over for Frederiksberg og det ærede Medlem for Liſted Amts 3dje Valgkres (N. Andersen) overfor Gentofte og andre, har været anket ſaa meget over denne Beſtemmelse, ſaa turde det ogſaa ſærlig være over det Tilfælde, jeg nævnedes, men ikke kan gaa ind paa, nemlig det faſte Ophold i forſkellige Kommuner i det ſamme Aar. Jeg nævnedes et Par Ekſempler, ſom den ærede Forſlagsſtiller ſagdes være grelt valgte. Den ærede Forſlagsſtiller kan ſige, at de Tal, der ere valgte, ere ſtore, men det er med Vilje, at de ere gjorte ſtore, det gør Sagen blot ſaa meget mere anſtuelig, og de ſtore Tal ere lettere at regne med end de mange ſmaa Tal. Men ſelv om Tallene ere mindre, og Tilfældene alſaa mindre grelle, bliver Uretfærdigheden dog den ſamme. Alſaa det kan man nok være enig om, at man her vil komme til en

Jorrtning af de nuværende Forhold, ſom er højt ubillig, thi den Regel, man har nu, er ganſke god. Gaar man bort fra det Tilfælde, ſom der navnlig har været henpeget paa, Landliggeriet, og ſupplerer de nugældende Regler, falder ſelvfølgelig en meget ſtor Del af den Ubillighed, man frygter for, bort, ſærlig over for det Tilfælde, der blev nævnt af det ærede Medlem fra Gentofte. Vi beholde kun Næringsbæftatningen tilbage. Ved at gøre den begrænſet tror jeg, at man kan komme igennem, men den Forandring maa ganſke nødvendig ſte i Paragraphen. Man maa gaa bort fra dette, at Staten deles alene i Forhold til det, der er paalignet i Opholdskommunen. Deraf vil ingenlunde følge, at ikke det hele kunde sættes paa Ligningen i Opholdskommunen og til Dels optrædes der; lignes kan der i hvert Fald. Man kan beholde en Mellem-ligning, men man maa tiltræde den Regel, at den vedkommende Kommune, hvor Perſonen har faſt Ophold i Løbet af Aaret, maa man give Udgang til at beſtatte ham efter ſit Behov, ellers er man uretferdig imod den og ogſaa imod Perſonen. Jeg ſiger ikke, at Forholdet til Frederiksberg derved er afhjulpet, men jeg tror alligevel, at det vil have ſin ſtore Betydning. Det kan afhjælpes paa anden Maade, dels ved at begrænſe Næringsbæftatningen, og dels ved at man gaar bort fra de meget tvivlsomme Regler, ſom ſtaa i Lovforſlagets § 1 under b.: „beklæde et Embede“ o. ſ. v., thi det er meget tvivlsomt, og det vil være meget vanskeligt at anvende. Jeg tror alſaa vel, at naar man vil forhandle paa Grundlag af det Forſlag, det ærede Medlem har indbragt, og gaa ind paa væſentlige Endringer i det, vil man kunne komme igennem dermed, og flere ærede Medlemmer have jo ogſaa været af den Mening, men hvis det var det gamle Forſlag fra for 12 Aar ſiden, kunde man ikke komme igennem paa det, thi der var i hint Forſlag Jortkerheder, ſom ikke ere i dette Forſlag. Derimod har jeg ikke noget Haab om at komme igennem med det Forſlag, ſom er ſtillet af det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkres (Berg) med dets udvidede Valgret, ſitserede Hartornſkat og meget kombinerede Statteberegninger Landet over, ſom ville være uforſtaelige for de fleſte Kommuner og i mange Tilfælde ganſke unyttige.

Formanden (Høgſbro): Folketingsmanden for Vejle Amts 2den Valgkres (Berg) har begæret Ordet for 3dje Gang. Hertil hører Tingets Samtykke. Begæres Afstem-